

Рудакевич О. М.

СОЦІЄТАЛЬНА КУЛЬТУРА

Соцієтальна культура – неоліберальна концепція та наукове поняття, яке розкриває зміст та особливості культурної основи сучасних поліетнічних націй (автор – В. Кимліка). Концепт **С.к.** спростовує ідеологему ортодоксального лібералізму про те, що етнокультурні ознаки, як і релігійні переконання, є суто приватною справою особистості й демонструє на досвіді високорозвинених націй наявність цілеспрямованого процесу формування спільної культурної основи нац. організму. **С.к.** – та частина культури сусп. ва (нації), якою послуговуються усі громадяни держави. Її основними компонентами є держ. мова, чи неофіційна мова міжетнічного спілкування, та спільні для усіх громадян інститути, які забезпечують їх життєві інтереси. За межами поняття залишаються етнографічні характеристики соціуму. **С.к.** є плюралістичними культурами, оскільки до них належать представники різних етнічних груп, вірувань та ідеологічних уподобань, що забезпечує на практиці реалізацію засад полікультурності політичної чи змішаної (етнополітичної) націй. Наявність загальнонаціональної **С.к.** не заперечує можливість існування соцієтальних культур етнічних груп. Однак, абсолютизація принципу полікультурності і недооцінка ролі **С.к.** неминує породжує міжетнічні конфлікти.

Для України також актуальним є питання формування й утвердження **С.к.** Для цього слід в першу чергу розв'язати мовну проблему – дійти консенсусу про те, яка мова має стати реальною основою міжетнічного спілкування та функціонування соцієтальних інститутів, уладнати міжрегіональні протиріччя на засадах децентралізації влади й створити умови для реального забезпечення культурних та інших прав етнічних груп українського соціуму.

Рудакевич О. М. Соцієтальна культура / О. М. Рудакевич // Новітня політична лексика (неологізми, okazіоналізми та інші новотвори) / [І. Я. Вдовичин, Л. Я. Угрин, Г. В. Шипунов та ін.]; за заг. ред. Н. М. Хоми. – Львів: «Новий світ – 2000», 2015. – С. 366–367.